

Teke

Het Teke-masker hangt gevierd aan de wand.
Het straalt het licht uit dat donkere dagen verslaat.

Ons lied wordt gezongen door dat eeuwige hout.
Onze wonden worden geheeld door het bruine goud.

De eeuwigheid blijft geen uren duren.
De avond valt samen met ons.

Witte geesten boren zich dwars door mij heen
Alsof mijn lichaam niet bestaat.

Ik kijk toe hoe mijn ziel vergaat
Terwijl alles rond mij heen simpelweg verdwijnt.

Het rode goud vervangt de zangvogel die de zon had gelokt hierheen.
Onze hoop wordt vingervlug gestolen,
Alleen is de dief gebleven nu de vogel is weggevlogen.
De duisternis verspreidt over dit hele land.

Ze stelen onze eeuwenoude kunsten.
Ze stelen onze gebrouwde identiteit.
Ze ontnemen onze hoop,
Zij wordt vogelvrij verklaard.

Ik hoor over Koning Leeuw
Die met walgelijke woorden onze cultuur vervangt en noemt dat gunsten.
Hij steelt de maskers die ik had gebaad
In een kar gestoken, getrokken door een paard.

Ons bruine goud verdwijnt aan de horizon
Samen met het zicht over wat de toekomst brengt.

Mijn huis is gekrompen,
Zijn territorium vergroot met aarden klompen.

Het vizier van België is op ons gericht.
Terwijl het verre land ons verdwenen vogelgezag vermijdt.
Hun neus te hoog om onze angst te reukken hier aan de grond.

De Koning verslindt onze schreeuw
En stopt zijn droomwoorden in onze mond
Een voor een gelogen.
Terwijl alles onze wereld achterlaat.

Ik verbrandt mijn handen aan mijn thuisland,
Een land dat samen met mij wegwijnt.
Wachtend op de vogel die neerlandt.